లవ్ లీల

రచన:
సాయి రమేష్ గంధం

లవ్ లీల

నవలలకు, కథలకు కాలం చెల్లిపోతున్న ఈరోజుల్లో 'సినీస్టార్' ఏంటి? 'లవ్‌లీల' అంటూ నవలకు శ్రీకారం చుట్టిందని ఆశ్చర్యపోతున్నారా...! నవల, కథ, సినిమా, టివి సీరియల్ ఏదైనా మనకు ఇంట్రెస్ట్‌గా లేకపోతే చూడటం అయినా చదవటం అయినా కష్టం. అదే ఇంట్రెస్ట్‌గా వుంటే అది ఎంత పెద్ద నవల అయినా ఎన్ని వేల ఎపిసోడ్ల సీరియల్ అయినా చూస్తాం, చదువుతాం. సో.. అలాంటి కోవలోనే మా 'సినీస్టార్' పాఠకుల కోసం ఒక మంచి ప్రేమ కథను ప్రతి వారం అందించనున్నాం. డా॥ సాయిరమేష్ గంధం రచించిన ఈ 'లవ్ లీల' సీరియల్ మా 'సినీస్టార్' పాఠకులను తప్పకుండా అలరిస్తుందని నమ్ముతున్నాం.

ఆనంద నిలయం ముందు ఆగి ఆ యింటివైపే దీక్షగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు. రాజ్ అని ముద్దుగా పిలవబడే అసలు పేరుగల రాజేష్.

ఆ నిలయంలో ఆశ్రయం దొరకటం కష్టం రాజు. అలాంటి ఆశలు పెట్టుకోవద్దు అని హెచ్చరించాడు రవి అంతకు ముందురోజే. అయినా సరే ఆ నిలయంలో ఓ గది అద్దెకు సంపాదించాలన్న పట్టుదల కలిగింది రాజుకి. దానికి కారణాలు రెండు. ఒకటి ఆ యింటి ప్రశాంత వాతావరణం. రెండోది ఆ యింటికి మెడికల్ కాలేజీ, సిటీ, బీచ్ యిలాంటి నిత్యావసరాలు తీర్చేవన్నీ దగ్గర్లో వుండటం.

మొట్ట మొదట ఆ వీధిలో ఒక చిన్న రూమ్ దొరికితే బాగుండునని వేటకు బయలుదేరాడు. ఆ వీధివాడే కదా తోడుగా ఉంటాడని రవిని సహాయం అడిగాడు. 'ఈ అఫీషియల్ కాలనీలో రూమ్ కాదుకదా కనీసం రేకుల షెడ్ దొరకడమైనా దుర్లభమే. కాని నువ్వేమో ఆప్తమిత్రుడివి అయితివాయె. చూస్తూ చూస్తూ గాలికి వదిలేయడం భావ్యం కాదు కాబట్టి నా శాయశక్తులా ప్రయత్నించి తమకి ఓ చిన్న రూమ్‌దొరికే ఏర్పాటు చేస్తాను' అన్నాడు రవి

'నీ మేలు ఈ జన్మలో మర్చిపోను మిత్రమా... ఆ పని చేసి పుణ్యం కట్టుకో' అన్నాడు రాజు. అదంతా జరిగి వారం రోజులు అయ్యింది. రవి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడుగాని రూమ్ మాత్రం దొరకలేదు. ఆ క్రిందటి రోజే మిత్రులు యిద్దరూ కలిసి మరో రౌండ్ వేయడానికి బయలుదేరారు. సాయంత్రం అయిదు గంటలు అవుతోంది. యూనివర్సిటీ నుంచి ఇళ్ళకు వస్తున్నారు ఓ యిద్దరు అమ్మాయిలు అప్పుడే బస్సు దిగి మిత్రులకు ఎదురయ్యారు. 'మా ముంతాజ్ వస్తోంది. ఓ నిముషం ఆగు' అన్నాడు రవి హడావిడిగా రుమాలు తీసి ముఖం తుడుచుకుంటూ. అందులో మిత్రుడు చెప్తున్న ముంతాజ్ ఎవరో పోల్చుకోవడం కష్టమే అయ్యింది రాజుకి. ఆ యిద్దరమ్మాయిలూ ఒకరిని మించి ఒకరు అందచందాలతో పోటీపడ్తున్నారు. అందులో ఎవర్ని ముంతాజ్

అంటే బాగుంటుందో ఎవర్ని హేమమాలిని అంటే బాగుంటుందో తేల్చిచెప్పడం కష్టమే మరి అందులో చూసీ చూడగానే. ఆ భామలు యిద్దరూ దగ్గరకు రావటం వీళ్ళవైపు తలెత్తి అయినా చూడకుండానే దాటివెళ్ళిపోవటం అంతా జరిగిపోయింది. రవి మాత్రం వెనక్కు తిరిగి వాళ్ళు వెళ్తున్నవైపే చూస్తూ వుండిపోయాడు. 'మిత్రమా నీ తపశ్శక్తికి మెచ్చి అమ్మాయిలు చూపైనా తిప్పకుండా పోయారుకాని...ఇక నువ్వు వెనక్కు తిరగొచ్చు...' అన్నాడు రాజు. 'పుండరాబాబు...ఈ ఛాన్స్ తప్పిందంటే మళ్ళీ రేపు సాయంత్రం వరకూ కనిపించదు' అంటూ ఆ అమ్మాయిలు కనుమరుగయ్యేవరకూ చూస్తూనే వున్నాడు రవి.

'నీ మూగ ప్రేమని కాసేపు పెండింగ్‌లో వుంచుకాని...ఇంతకి అందులో ముంతాజ్ ఎవరట?'

' ఆ మాత్రం పోల్చలేదట్రా., షోరూమ్‌లో బొమ్మలా ధగ ధగా మెరిసిపోతుంటేను'

'మిత్రమా నీకు ఒక్కబొమ్మే కనిపించిందేమో కాని నాకు మాత్రం రెండు బొమ్మలు కనిపించాయి మరి.'

'కొత్తలో నాకు కూడా నీలాగే రెండు బొమ్మలు కనిపిస్తుండేవి. చూడగా చూడగా చూపు తగ్గి ఒకబొమ్మే కనిపించడం మొదలయ్యింది.'

'పొరపాటు...ఒక బొమ్మ కనిపించడం మానేసింది అను.'

'యు ఆర్ కరెక్ట్...అప్పటి నుంచీ రెండో బొమ్మ విషయం అట్టే పట్టించుకోవటం లేదు.'

'కానీ నేనింకా ఎర్లీ స్టేజస్‌లో వున్నాను. అంచేత ఆ రెండో బొమ్మని కూడా పట్టించుకోవాల్సి వుంటుంది. అదీ కాక మీ ముంతాజ్ ఎవరో తెలియకపోతే మొత్తానికే మోసం రావొచ్చు...ఏమంటావ్..?

'రాజు...నీకు పుణ్యం వుంటుంది కాని అంత పని మాత్రం చెయ్యకు... చచ్చి నీ కడుపున పుడ్తాను.'

మిత్రమా చచ్చాక నువ్వు పుడ్తావో లేదో నాకు తెలీదు కాని, నీకు అంతగా ఋణం తీర్చుకోవాలని వుంటే వెంటనే ఓ రూమ్ చూసిపెట్టెయ్.'

'ఓ.కె. గ్రాంటెడ్'

'యింతకీ బొమ్మల సంగతి చెప్పేవు కాదు.'

'చెప్తాను నడు.'

'అటా యిటా' అమ్మాయిలు వెళ్ళినవైపు చూపెడ్తూ అడిగాడు రాజు.

'అటు ఎందుకు రాజు...పనిలేదా."

'ఆహా నీ మనసుతోబాటు నీ మూడ్ కూడా ఆ ముంతాజ్ వెంట పడి వెళ్ళిపోయిందోమోనని'

'నిజమే రాజు మనసు ఎప్పుడో ముంతాజ్‌కి అంకితం అయిపోయింది. ఇక మూడే మిగిలింది. దీన్ని వదిలిపెట్టి ముంతాజ్ దగ్గరికి వెళ్ళిపోదామంటే దీనిదుంపతెగ ఇది నన్ను వదిలి చావటం లేదు'

'చూడు మిత్రమా... తగు పాళ్ళలో ప్రేమిస్తే ఫర్వాలేదు కాని ఘాటు ఎక్కువైతే ప్రమాదం.'

'ఏం రాజేష్. ఏ రోమియోనో అయ్యి కూర్చుంటానని భయపడ్తున్నావా'

'అంత భయంలేదులే'.

'మరి...'

'ఏమీ లేదు ఆ ముంతాజ్ కనిపించినప్పుడల్లా కళ్ళు తిరిగి పడిపోతావేమోనని...'

'వేసెయ్ రాజు. వేసెయ్...నువ్వు ఇప్పుడు ఎన్ని జోకులు వేసినా భరించాల్సిందే...తీరా ప్రేమించాక తప్పుతుందా మరి...ఒక నాటికి నువ్వుకూడా ఏ ప్రేమలోనో పడకపోతావా. అప్పుడు దీని స్పిరిట్ తెలీక పోతుందా. నేను చూడకుండా వుండనుగా అప్పుడు చెప్తాను నీ పని. నాకు వచ్చును జోకులు వెయ్యడం మర్చిపోవద్దు.'

'వూరికినే మిత్రమా తమాషాకి అన్నాను కాని. టేకిట్ ఈజీ' అన్నాడు రాజు.

'యిందాకటి బ్యూటీ క్వీన్స్‌లో ముంతాజ్ ఎవరు అనికదూ నీ డౌట్. అయితే విను...' చెప్పటం ప్రారంభించాడు రవి.

'నాజూకుగా... తెల్లగా వుంది చూశావూ... ఆ అమ్మాయి. నవ్వుతుంటే బుగ్గలు సొట్టలు పడుతున్నాయి చూడలేదా నువ్వు.'

'చూశాను... షి ఈజ్ రియల్లీ మార్వలెస్...అయితే ఆ అమ్మాయితో నీకు పరిచయం లేదా."

'ముఖ పరిచయముందనుకో."

'ఎంతైనా...ఒక వీధివాళ్ళేకదా..'

'అది కూడా...ఒకటి రెండు సార్లు హలో..హలో అనుకోవడంతో ఆగిపోయింది.."

'కంగారుపడకు మిత్రమా...అదే పెరుగుతుంది.."

'ఇంకా చాలా విషయాలు చెప్పాలి. బీచ్‌కి వెళ్ళి తీరుబడిగా మాట్లాడుకుందాం నడు...'

'మరి నా రూమ్ సంగతి..'

'చూసే బాధ్యత నాది..ఓ. కె.'

'వీల్లేదు యిప్పుడే రూమ్‌కోసం తిరుగుదాం' అనలేకపోయాడు రాజేష్'

'ముంతాజ్ అసలుపేరు మాధురి. ఆనందనిలయానికి ఏకైక వారసురాలు.'

'అంతే కాదు. బహుశా ఆమెకు తల్లిగారు వుండి వుండరు.' 'నీకెలా తెలిసిందిరా..' అన్నాడు రవి ఆశ్చర్యంగా, 'నాకు తెలీదు వూహించాను. నువ్వు ఆ అమ్మాయిని పరిచయం చెయ్యడానికి అంత ఎంఫసిస్ ఇస్తుంటే ఏమనుకోవాలి చెప్పు. మన తెలుగు కథల్లోలా మీ హీరోయిన్ కూడా పుట్టగానే, లేక ఆ తరువాత కొంత కాలానికో తల్లి గారిని పోగొట్టుకుని వుంటుందనీ, తండ్రిగారి పెంపకంలో సుకుమారంగా, గారాబంగా ముద్దూ ముచ్చటలన్నీ తీర్చుకుంటూ పెరిగివుంటుందనీ, అంచేత కాస్త పెంకిఘటంకూడా అయ్యి వుంటుందనీ...'

'ప్లీజ్ స్టాప్‌యిట్. నువ్వేమన్నా అనుకొని, మా ముంతాజ్‌ని మాత్రం పెంకి పిల్ల అంటే వొప్పుకోను. కాస్త చలాకీగా తిరిగినంత మాత్రాన అల్లరి పిల్ల అయిపోతుందంటావా?'

'నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు'

'ముందు అసలు విషయం చెప్పనీ...ఆనంద నిలయానికి ఏకచ్ఛత్రాదిపతులు రాజగోపాలరావుగారు రిటైర్డు జడ్జి. ఎంతో హుందాగా చురుకుగా వుంటారు. సరదాగా మాట్లాడతారు. నిజానికి చాలా మంచి మనిషిరా నువ్వు ఊహించినట్లు మాధురిని చాలా గారాబంగా పెంచుకువచ్చారు. 'దానికి కారణం ఆ అమ్మాయికి చిన్నప్పుడే తల్లి పోవటం కాదు...'

'మరి...'

'వాళ్ళకి ఒక్కర్తే సంతానం కావటమే'

'అయితే తల్లి బ్రతికే వుందన్నమాట'

'లేదు రెండు సంవత్సరాల క్రితమే ఆవిడ చనిపోయింది..'

'అయామ్ సారీ. అయితే అంత పెద్ద ఆనంద నిలయంలో తండ్రీ కూతుళ్ళు ఇద్దరే వుంటున్నారా? చక్కగా నాలాంటి వాడికి ఓ రూమ్ అద్దెకు ఇచ్చి పుణ్యం కట్టుకోకూడదూ?'

మళ్ళీ ఒక సారి తన రూమ్ సంగతి గుర్తు చేశాడు రాజు.

'ఆ విషయంలో మాత్రం జడ్జిగారు ఎలాంటి పాపం చేయలేదనే చెప్పాలి. ఎందుకంటే ఆపై అంతస్థులో రెండు ఫ్యామిలీలు అద్దెకు వుంటున్నాయి. క్రింద పోర్షన్ మాత్రం పూర్తిగా జడ్జిగారి ఆధీనంలోనే వుంది.' తన ధోరణిలో తాను చెప్పుకుపోతున్నాడు రవి.

'యిద్దరు మనుషులికి అంత పెద్ద పోర్షన్ అనవసరం అనుకుంటాను'

'అలా అనుకుని వుండరు ఆయన. లేకపోతే క్రింద భాగంలో కూడా కొంత అద్దెకు ఇచ్చి వుండేవారు. అదీ కాకుండా జడ్జిగారు ఆస్తిపాస్తులు బాగా వున్న పెద్ద మనిషి. ఎంత రిటైరు అయిపోయినా కాస్త డిగ్నిటీ మెయింటెన్ చెయ్యాలి కదా. ఒక ప్రక్క పెళ్ళికి ఎదిగిన కూతురు కూడా వుందాయె. మంచి సంబంధాలు రావాలంటే కాస్త హుందాగా కనిపించాలనుకుంటాను.'

'నిజమే అనుకో...అయినా ఏముంది, రూమ్ ఇస్తే ఇంట్లో మనిషిలా ఎడ్జస్ట్ అయిపోతాం.'

'ఇంకా నయం ఇంట్లో మనిషి అయిపోతానన్నావు కాదు'

రాజు చిన్నగా నవ్వి వూరుకున్నాడు.

'పొరపాటున కూడా నీలాంటి బ్రహ్మచారులికి ఇల్లు అద్దెకివ్వరు ఆయన. ఒకవేళ ఇచ్చినా ఆయన ఇంట్లోకి మాత్రం పర్మిషన్ లేనిదే రానివ్వరు. అమ్మో...కూతురి విషయంలో మాత్రం జడ్జిగారు చాలా స్ట్రిక్ట్‌గా వుంటున్నారు రాజు.

'ఆయన గురించి నాకు తెలీదు కాని, నువ్వు మాత్రం మీ ముంతాజ్ విషయంలో చాలా స్ట్రిక్ట్‌గానే వుంటున్నావనుకుంట' రవి మురిసిపోయాడు..

'ముందు చాలా పెద్ద లాన్ వుంది చూశావుగా...సాయంత్రం ఐదింటికల్లా లాన్‌లోకి వచ్చి కూర్చుంటారు జడ్జిగారు బహుశా వైజాగ్‌లో ఏ కొద్ది మందికో అంత విశాలమైన లాన్ వుందనుకుంటాను. చాలా బాగా మెయింటేన్ చేస్తున్నారులే..'

'అఫ్‌కోర్స్ కూతురినే అంత బాగా పెంచుకువస్తున్న ఆయన లాన్‌ని నీట్‌గా వుంచుతున్నారంటే ఆశ్చర్యపడవలసిన విషయం కాదనుకుంటాను' అన్నాడు రాజు

అయితే లాన్ గురించి ప్రస్తావన ఎందుకు వచ్చిందంటే మా ముంతాజ్ కూడా ప్రతి సాయంత్రం వాళ్ళ డాడీతో పాటు లాన్‌లోకి వచ్చి కూర్చుంటుంది. ఇద్దరూ కలిసి ఏ చెస్సో ఆడుకోవటమో లేకపోతే, ఆయన గారు ఏ పేపరో చదువుకుంటూ కూర్చుంటే ఈవిడగారు ఏదో గార్డెన్ వర్క్ చేస్తూ ఒక వనదేవతలా తిరిగుతూ

వుండటమో సాధారణంగా జరిగే విషయం. రోడ్డుమీద అటు ప్రక్కగా వెళ్ళే వాళ్ళకి అదొక అద్భుత దృశ్యం అనుకో...'

'అందరికీ అనకు..వెళ్ళే వాళ్ళందరు అటు చూడరు. ఒకవేళ చూసినా అందరికీ ఆ దృశ్యం కనిపించదు. ఎందుకంటే గోడ ప్రక్కగా పెద్ద పెద్ద క్రోటన్స్ చెట్లు చాలా వున్నాయి. ఆగి ప్రత్యేకంగా కొంతసేపు చూస్తే తప్పించి లాన్‌లో ఎవరున్నదీ కనిపించరు. ఒక్క నీకు తప్పించి.'

'అయితే చివరిగా ముంతాజ్ గురించి మరో రెండు ముక్కలు చెప్పి కథని ప్రస్తుతానికి ముగిస్తాను' అన్నాడు రవి.

'ఓ.కె..'

'యూనివర్సిటీలో ఎమ్.ఏ.ఇంగ్లీషు చేస్తోంది. ఇప్పటి వరకూ తగిన వరుడు దొరకలేదని వినికిడి. దట్సాల్...'

'అంతా బాగానే వుంది కాని...రెండో భామని గురించి కూడా ఓ రెండు ముక్కలు చెప్తే కథకి ఎఫెక్ట్ వస్తుందేమో' అన్నాడు రాజు.

'పెద్దగా చెప్పటానికి ఏమీ లేదనుకో్,. ఇద్దరూ క్లాస్‌మేట్స్... ఆ అమ్మాయి కూడా ఇంగ్లీషు ఎమ్.ఏ. చేస్తోంది. పేరు హేమ మైనస్ మాలిని' అంటూ ముగించాడు రవి ఆరోజు కథ.

కొన్ని క్షణాలవరకూ తన దృష్టిని మరల్చుకోలేక పోయాడు రాజు. కేవలం అందమైన అమ్మాయి వుందనే కాకుండా, అందమైన లాన్ మరింత చక్కగా వున్న ఇల్లు చూసి ఆ ఇంట్లో ఒక గది అద్దెకు దక్కించుకుని ఆ సంవత్సరమంతా నిశ్చింతగా సుఖంగా గడపాలని వుంది అతనికి. అది జరిగేపని కాదన్న అనుమానం లేకపోలేదు అయినా ప్రయత్నించటంలో తప్పులేదని అంతవరకూ వచ్చాడు.

వచ్చే ముందు రవిని తోడుగా రమ్మందామనుకున్నాడు కాని అతడు అందుకు వప్పుకోడని తెలిసి చెప్పలేదు.

టైమ్ చూసుకున్నాడు. అయిదున్నరయ్యింది.

గేటు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కుక్కలున్నాయి జాగ్రత్త అన్న బోర్డు చూసి కాస్త వెనక్కు తగ్గాడు, ఆలోచనలో పడ్డాడు, లోపలికి వెళ్ళాలా వద్దా అని. ఏదో ఒకటి తేల్చుకునే లోపల తోటమాలివచ్చి "ఎవరు కావాలి బాబు..." అని విషయాన్ని తేల్చేశాడు.

"మీ అయ్యగారు.." అన్నాడు ఠక్కుని.

"ఎవరొచ్చేరని సెప్పమంటారండి..."

"ఆయన లోపల వున్నారా బయట కూర్చున్నారా" అని అడిగాడు.

"అల్లదిగోటి... తోటలో కూర్చున్నారు కదండీ..."

"అయితే నన్ను అక్కడికి తీసుకువెళ్ళు... నేనే మాట్లాడ్తాను"

తోటమాలి తలుపు తీశాడు.

"మీ యింట్లో కుక్కలు చాలా వున్నాయనుకుంటాను" అన్నాడు లోపలికి నడుస్తూ.

"అబ్బో సాలావుండేయండి యిప్పుడయన్నీ సచ్చిపోయినాయి కదండీ"

"అయితే గేట్‌కి ఆ బోర్డు యింకా వుంచారెందుకు..."

"అదాండీ. మరేమో ఎవరుపడితే ఆరు లోనకి వచ్చియ్యకుండా వుంటారని మా అయ్యగారే దాన్ని వుంచియ్యమన్నారండీ..."

జడ్జిగారి తెలివికి మెచ్చుకోకుండా వుండలేకపోయాడు రాజు.

"నమస్కారమండి.."

"నమస్కారం.." చదువుతున్న పేపరులోంచి తల పైకెత్తి చూశారు.

ఎదుట నిలబడిన వ్యక్తి ఎవరో ఆగంతకుడు కావడంతో కాస్త కంగారు కనిపించింది ఆయన ముఖంలో.

"ఏం బాబు.. ఎవరు కావాలి'

"మీ కోసమే వచ్చానండీ. కొంచెం మాట్లాడదామని!" అన్నాడు వినయంగా.

"అలాగా.. కూర్చో.." అన్నారు చనువుగా.

రవి అన్నట్లు చాలా మర్యాదస్తుడే సుమా అనుకున్నాడు రాజు మనసులో. కూర్చున్నాడు అణకువగా. చుట్టూ ఒక్కసారి కలియచూశాడు. ఆ దరిదాపుల్లో ఎక్కడా కనిపించలేదు జడ్జిగారి అమ్మాయి.

గోపాలరావుగారు ఏమిటన్నట్లు ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు అతనివైపు.

చిన్నగా గొంతుక సవరించుకుని "నా పేరు రాజేష్ అండి. హౌస్ సర్జన్సీ చేస్తున్నాను" అన్నాడు పరిచయ పూర్వకంగా.

"చాలా సంతోషం".

"ఈ కాలనీలో ఏదైనా చిన్న రూమ్ దొరుకుతుందేమోనని చూస్తున్నానండి" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"అబ్బ.. ఈ కాలనీలో రూమ్ దొరకటమంటే చాలా కష్టమయ్యా...

అయినా మీకు సెపరేట్‌గా క్వార్టర్స్ వున్నాయనుకుంటాను. వేరే రూమ్ దేనికి" అన్నారు అనుమానంగా.

"క్వార్టర్స్‌లో ఏమీ బాగుండటం లేదండీ. నా చదువుకి చాలా ఆటంకంగా వుంది".

"హౌస్ సర్జన్సీలో వచ్చాక కూడా చదువేమిటయ్యా మీ డాక్టర్లకి.

యు.ఎస్.ఎం.ఎల్.ఇకి ప్రిపేర్ అవుతున్నానండి. మీకు తెలియంది ఏముంది ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు ఎంత విచ్చలవిడిగా తిరుగుతున్నరో అంత కంటే ఎక్కువ వెస్ట్రనైజ్ అయిపోయి బిహేవ్ చేస్తున్నారు. చదువుకి ఆటంకాలు రాకుండా కాస్త దూరంగా వుందామని కాస్త ముందు జాగ్రత్త పడుతున్నాను. అంతకంటే ఏమీలేదు సార్". అర్థమయ్యింది. అర్థమయ్యింది. కానీ ఈ కాలనీలో అందులో ఈ రోజుల్లో మీకు రూమ్ దొరకటం అంత తేలికకాదు".

"మీరేమీ అనుకోకపోతే నాదో చిన్న రిక్వెస్ట్ అండి.." అసలు విషయం చెప్పేయటం మంచిదనుకున్నాడు రాజు.

"ఏమిటది.." అన్నారు కాస్త యిబ్బందిగా ముఖంపెట్టి.

"అబ్బే అదేమీలేదండి.. మీ యింట్లో ఏదైనా చిన్న రూమ్ వుంటే యిప్పిస్తారేమోనని" అన్నాడు కంగారు

కప్పిపుచ్చుకుంటూ.

"మా యింట్లోనా" గంభీరమైన నవ్వుతో - "అబ్బే గదులు లేవయ్యా... మేడమీద వున్న రెండు పోర్షన్లు అద్దెకు ఇచ్చేశాను. ఒకవేళ ఖాళీగా వున్నా అంత అద్దె నువ్వు ఇచ్చుకోగలవా.. నీ స్టయిఫండ్ అంతా దానికే సరిపోతుంది" అన్నారు.

యిక మాట్లాడటం బాగుండదని తెలిసి కూడా "మీ క్రింది పోర్షన్‌లో అయినా సరే.. చిన్న రూమ్ వుంటే సరిపోతుంది" అన్నాడు బ్రతిమాలుతున్న ధోరణిలో.

"నోనో.. అది మేము వుండటానికి.. దాన్ని యిప్పటివరకూ ఎవరికీ అద్దెకు ఇవ్వలేదు. ఇకమీదట ఇవ్వాలన్న ఆలోచన కూడా లేదు".

ఇంకోమాట పొడిగించి ఆయన్ని విసిగించటం మర్యాదగా వుండదనిపించింది రాజుకి. "మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసినందుకు మన్నించాలి. శెలవు తీసుకుంటాను మరి" అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"నెవర్‌మైండ్. మీకేమీ అర్జెంట్ వర్క్ లేకపోతే వై డోంట్ యు సిట్‌ఫర్ ఎవైల్" అన్నారు ఆయన.

వెంటనే వెళ్ళే ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు రాజు. కాస్త ఆశాజనకంగా వున్నాయి ఆయన మాటలు అతనికి.

కొంతసేపు అతని గురించి వివరాలు అడగడంతో గడిచిపోయింది.

మరికొంతసేపు డ్రింకులు తెప్పించి అతిథి సత్కారాలు చేయటంతో గడిచిపోయింది.

"అయామ్ వెరీ గ్రేట్‌ఫుల్ ఫర్ యువర్ హాస్పిటాలిటీ" అన్నాడు రాజు.

దిసీజ్ ది లీస్ట్ వుయ్ కుడ్ దు ఎంగ్‌మెన్ చిన్నగా నవ్వారు.

"అదుగో మా అమ్మాయి కూడా వస్తోంది. పరిచయం చేస్తాను కూర్చో" అన్నారు.

కాస్త సర్దుకుని కూర్చున్నాడు రాజు.

"ఇటు రామ్మా.. మీట్ దిస్ నైస్ ఎంగ్ డాక్టర్ రాజేష్.. మై ఓన్లీ ఛార్మింగ్ డాటర్ లీలా మాధురి" అంటూ ఒకరినొకరికి పరిచయం చేశారు.

"నైస్ టు మీట్ యు"

"థాంక్యూ"

"మీరూ హౌసర్జన్సీ చేస్తున్నారా" అని అడిగింది. అతనికి ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

"అవునండి"

"నీకు ఎలా తెలుసమ్మా?"

"అయ్ కెన్ గెస్ డాడీ. రవి అంటారు చూడండి అదే డాడీ మీ ఫ్రెండ్ రాజారావుగారి అబ్బాయి"

"ఆ.. ఆ.. ఆ కుర్రవాడు నాకు తెలీకపోడం ఏమిటి.. హౌసర్జన్సీ చేస్తున్నాడు కదూ"

"ఆ.. అతనే ఆయన ఈయన కలిసి వెళుతుంటే చూశాను. నిన్నో మొన్నో సరిగ్గా గుర్తులేదనుకోండి" అక్కడ యింకో వ్యక్తి వున్నాడన్న సంగతి గుర్తులేనట్లుగా మాట్లాడుకుంటున్నారు తండ్రీ కూతుళ్ళు ఇద్దరూ.

"యు ఆర్ కరెక్ట్... యిట్ వజ్ యెస్టర్‌డే" కలగజేసుకోకుండా వుండలేకపోయాడు రాజు.

"రూమ్ కోసమే తిరుగుతున్నామండీ" అన్నాడు గోపాలరావుగారి వైపు దృష్టి మరలిస్తూ.

"రూమ్ ఎవరికి మీకేనా"

రాజు సమాధానం చెప్పేలోపల గోపాలరావుగారు కలగజేసుకున్నారు.

"అవునమ్మా అతనికేనట క్వార్టర్స్‌లో బాగుండటం లేదట మన యింట్లో ఏదైనా రూమ్ ఖాళీగా వుందేమోనని అడగటానికి వచ్చాడు. పాపం చాలా డిజప్పాయింట్ చేశాను" అన్నారు.

"దానిదేముందిలేండి. లేనప్పుడు మీరేం చేయగలరు" అన్నాడు రాజు మొహమాటపడుతూ.

"ఎనీహౌ... నేను కూడా గుర్తుంచుకుంటాను... ఈ దగ్గర్లో ఎక్కడైనా రూమ్ వుందని తెలిస్తే మీకు తెలియజేస్తాను... రెండు మూడు రోజులు పోయాక ఒకసారి ఇలా వస్తే సరి..."

"అలాగేనండి... తప్పకుండా వస్తాను..."

"మీ హౌస్ సర్జన్సీ ఎప్పటితో పూర్తవుతుంది" అని అడిగింది మాధురి.

"యింకా ఎనిమిది నెలలు వుందండి..."

"మీకు ఫ్రీ క్వార్టర్స్ అనుకుంటాను" అతడ్ని పరీక్షగా చూస్తోంది ప్రశ్నలు అడుగుతూ.

"కాని ఈమధ్య ఎట్మాస్ఫియర్ అంత బాగుండటం లేదండి".

"డాక్టరులే అలా అంటే ఎలా" చిన్నగా నవ్వింది.

"డాక్టర్లు కాబట్టే అలా అంటే బాగుంటుందనుకుంటాను" రాజు కూడా చిన్నగా నవ్వాడు ఆ మాటలంటూ.

"మీ హాస్పిటల్ అంత అసహ్యంగా వుంటుంది కదా మరి దాని గురించి ఒక్క డాక్టరూ బాధపడరే" అంది కాస్త వెటకారంగా.

"రోగులున్నచోట అసహ్యంగా వుండకుండా యింకెలా వుంటుందమ్మా... రోగమంటేనే ఒక రోత మరి" అన్నారు గోపాలరావుగారు.

"అదికాదు డాడీ... ఈ జనరల్ హాస్పిటల్ నిండా కుక్కలు కాకులూను..."

"యిదయ్యా మా అమ్మాయి వరస... తను సూపరింటెండెంట్ అయివుంటే వార్డులో ఆఖరికి డాక్టర్లని కూడా తిరగనిచ్చేదికాదేమో పర్మిషన్ లేకుండా".

"పొండి డాడీ మీరు మరీను... అసలు హాస్పిటల్ అన్నాక ఎంతో నీటుగా వుండాలి కదా.. అలాంటిది మన హాస్పిటల్‌నిండా కుక్కలే... అవి మామూలు కుక్కలు కాదు... గజ్జిపట్టేసి అబ్బ ఎంత నేస్టీగా వుంటాయో చెప్పలేం... అవి వార్డ్స్‌లో దర్జాగా రౌండ్స్ వేస్తుంటే ఒక్కరు కూడా పట్టించుకోరు కదా, మరి ఈ డాక్టర్లంతా ఎలా వూరుకుంటున్నారో ఏమిటో.. యింకో ప్రక్కనుంచి కాకులు... నేను చూస్తుండగా ఈ రెండే కనిపించాయి గానీ, ఇంకా ఎన్నిరకాల జంతువులు వచ్చిపోతున్నాయో ఏమిటో.. అది మనుషుల హాస్పిటలా పశువులకా అనిపించింది".

"మీరు చెప్తుందంతా నిజమే అనుకోండి" ఆ విమర్శను ఎదిరించడానికి మాటలు వెదుక్కున్నాడు రాజు.

"దీని గురించి ఆలోచించటం అనవసరమ(్రా...గవర్నమెంటు హాస్పిటల్ అంటేనే అక్కడ వాతావరణం అలా మారిపోతుంటుంది..."

"అదీకాకుండా ఈమధ్య హాస్పిటల్ చాలా హారిబుల్‌గా వుంటోందిలేండి" అన్నాడు రాజు.

"మరి మీ డాక్టర్లంతా ఏం చేస్తున్నట్లు..." అంది మాధురి ఆవేశంగా.

"నా రూమ్ గురించి నేను ఒక్కడ్నే బాధపడితే సరిపోతుంది... కాని హాస్పిటల్ గురించి నేను ఒక్కడ్నే బాధపడితే సరిపోదనుకుంటాను..." అన్నాడు రాజు సున్నితంగా.

"బాగా చెప్పావు..." మధ్యలో గోపాలరావుగారి మెప్పు.

"పోనీ అదంతా ఏదో పబ్లిక్ ఎఫేర్ అనుకోవచ్చు... మరి మీ డాక్టర్లు కనీసం రోగుల్ని చూసేటప్పుడైనా కాస్త గౌరవ మర్యాదలతో ప్రవర్తించాలి కదా!"

"తప్పకుండా... అలా ప్రవర్తించని పక్షంలో ఆ వ్యక్తి డాక్టరు వృత్తికి అర్హుడుకాదనే చెప్పాలి..."

"కాని ఇప్పుడు మీ డాక్టర్లకి అదే లేదంటున్నాను" అంది మాధురి రోషంగా.

ఆమె ఎందుకంత కోపం తెచ్చుకుంటుందో రాజ్‌కి అర్థం కాలేదు.

"మీ అంటే.. నాలో కూడా మీకేమైనా లోపం కనిపించిందా" ఎంతో వినయంగా అడిగాడు.

"మీరంటే మీరు అనికాదు.. యిన్ జనరల్ మాట్లాడ్తున్నాను!"

"ఏమిటమ్మా ఈరోజంతా డాక్టర్లని పట్టుకుని దులిపేస్తున్నావ్.. పేపర్లో డాక్టర్ల అఘాయిత్యం అని ఏమైనా న్యూస్ పడిందా ఏమిటి..."

"అదికాదు డాడీ... మొన్న మా క్లాస్‌మేట్ ఒక అమ్మాయి వంట్లో బాగుండక జనరల్ హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళింది. ఓ అసిస్టెంట్ అంట... పొట్టిగా నల్లగా వున్నాడట... అంతాఎగ్జామ్ చేసి ఒకసారి జాకెట్టు విప్పండి అన్నాడట... పాపం సిగ్గుపడిందట. అందులో అక్కడ యింకెవ్వరూ లేరటకూడాను. లాభం లేదండీ మీరు జాకెట్ విప్పితేకానీ పరీక్ష చేయటానికి వీలవ్వదు అన్నాడట.. డామిట్ అదే నేనయితేనా జాకెట్ విప్పితేకాదు నీ చెంప ఛెళ్ళుమంటే అదే వీలవుతుంది అని చెప్పి వుండేదాన్ని... అది అమాయకురాలు కాబట్టి నోర్మూసుకుని వచ్చేసింది..." అంది ఉక్రోషంగా.

లీల మాధురిని చూస్తుంటే నవ్వాలనిపించింది రాజ్‌కి. కానీ సభ్యతగా వుండదని నవ్వు ఆపుకున్నాడు.

"బాగుందమ్మా నీ కథ..." అన్నారు గోపాలరావుగారు నవ్వుతూ.

"కథ కాదు డాడీ నిజంగా జరిగింది..."

"నిజంగా జరిగినా ఆశ్చర్యపడవలసిన అవసరం లేదండి.. డాక్టర్లలో అలాంటి వాళ్ళు కొంతమంది వున్నారు. అలా అని అందరు డాక్టర్సు ఒక్కలాంటి వాళ్ళే అనుకోవటం పొరపాటు".

"నేను అలా అనటం లేదు.."

"మీరు అంటున్నారని కాదు... ఒకోసారి పేషెంట్ సిగ్గూ బిడియం వదిలిపెట్టాల్సి వుంటుంది... ఉదాహరణకి ఒక హార్ట్‌డిసీజ్ కేస్ వుందనుకోండి.. తరో ఎగ్జామినేషన్ చేయకుండా పంపించి వెయ్యటం డాక్టర్‌ది నేరమవుతుంది.. ఆ స్త్రీ ఎలాంటిదైనా జాకెట్టు పూర్తిగా తీసి పరీక్ష చేయాల్సి వుంటుంది. ఒకవేళ నాలాంటి

కుర్రవాడితో అలా ఎగ్జామిన్ చేయించుకోవటం ఇష్టం లేకపోతే... ఏ లేడీ డాక్టర్ దగ్గరకో వెళ్ళటం మంచిది అంతేకాని డాక్టర్ జాకెట్టు విప్పమన్నాడు కాబట్టి, వాడు స్త్రీలోలుడు.. దుర్మార్గుడు అనుకుంటే ఎవరూ ఏమీ చేయలేరు.. అలా అని మీ వాదాన్ని నేను కాదనటం లేదు... ఎందుకంటే ఒకవేళ అంత అవసరం అనుకుంటే ప్రక్కన ఏ నర్సునో ఎవర్నో పెట్టుకుని డాక్టరు ఆ పనిచెయ్యాలి. అంతేకాని వంటరిగా వున్న ఏ స్త్రీని జాకెట్టు విప్పమనటం మర్యాదకాదు. మెడికల్ ఎథిక్స్ రీత్యా అది మంచిది కూడా కాదు" అన్నాడు రాజ్.

"చూశారా డాడీ... ఈ డాక్టర్లు ఎంత రబ్బిష్‌గా బిహేవ్ చేస్తున్నారో"

"ఇంకో విషయం.. డాక్టర్లు కూడా అందరిలాంటి మనుషులే... వాళ్ళల్లో కూడా అన్నిరకాల వికారాలు వుంటాయి.. అని మర్చిపోకూడదు".

"కాని అందరూ అనుకునేది ఏమిటంటే మీ డాక్టర్లంతా దేవతలని..."

"ఆ వృత్తికి వున్న విలువ అలాంటిది.. అయినా అందరూ దేవతలు కానక్కర్లేదు..."

"ఆ ఉన్నత స్వభావం లేని మనుషులు డాక్టర్లు కావటం దేనికి".

"అలా అనటంకంటే ఆ మంచితనం లేని డాక్టర్లని ఎవాయిడ్ చేసుకుంటే బాగుంటుందేమో".

"లీల మాధురి మాటలు పెంచలేదు. ముఖం అదోకలా పెట్టింది.

ఆ తరువాత కొంతసేపటికే యిద్దరి దగ్గరా శలవు తీసుకుని బయటకు వచ్చాడు రాజు. వెళ్ళే ముందు అప్పుడప్పుడూ వస్తుండమని మరీ మరీ చెప్పారు గోపాలరావుగారు. రూమ్ దొరకలేదన్న నిరుత్సాహం వున్నా అంత మంచివాళ్ళతో పరిచయం ఏర్పడినందుకు సంతోషించాడు.

"కుర్రవాడు చాలా మంచివాడు..." అన్నారు గోపాలరావుగారు. లీలమాధురి వినిపించుకోనట్లు వూరుకుంది.

"నీ మాట నెగ్గలేదని నీకు చాలా కోపం వచ్చింది కదరా..." అన్నారు కూతురివైపు ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

"నా మాట ఎందుకు నెగ్గదు డాడీ... ఈసారి కాకపోతే యింకోసారి" అంది మాధురి.

"నువ్వేమంటే అనుకాని ఆ అబ్బాయి మాత్రం చాలా రీజనబుల్‌గా మాట్లాడాడు, ఏమంటావ్!"

"నిజమే అనుకోండి..."

కొంతసేపు అతని గురించే ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

"డాడీ.. మన ముందు రూమ్ ఆ అబ్బాయికిస్తే ఎలా వుంటుందంటారు" అంది వున్నట్టుండి.

"బాగానే వుంటుందనుకోమ్మా.. కానీ వీలుపడదు" అన్నారు నిశ్చయంగా.

"ఆ రూమ్‌కి ఎటాచ్డ్ బాత్‌రూమ్ కూడా వుంది. మనం ఉపయోగించటం లేదు కదా డాడీ... యిస్తే ఏమవుతుంది".

"ఉపయోగించటం లేదనుకో..అయినా వయసొచ్చిన అమ్మాయిని యింట్లో పెట్టుకుని ఎవరో ముక్కూ ముఖం తెలియని కుర్రాడికి యింట్లో రూమ్ అద్దెకు యివ్వటం అంతమంచిది కాదమ్మా–"

"ఏమిటి డాడీ మీరు కూడాను పురాణయుగంలో మాట్లాడినట్టు మాట్లాడుతున్నారు. నా మీద, నా ప్రవర్తన మీద మీకు ఆమాత్రం నమ్మకం లేదా చెప్పండి... జడ్జిగారి కూతురిది అంత వీక్ మెంటాల్టీ కాదు డేడీ... షి నోస్ వాట్ టు కమిట్ అండ్ వాట్ నాట్ టు కమిట్..." అంది చిరు కోపం ప్రదర్శిస్తూ.

"అది కాదురా..."

"లేకపోతే ఏమిటి డాడీ... మీకు యివ్వటం యిష్టంలేకపోతే యింకేదో కారణం చెప్పండి. అంతేకాని నన్ను మధ్యలోకి తెస్తారెందుకు?"

"మా చిట్టితల్లికి అప్పుడే కోపం వచ్చేసింది.. దీనికి పనిష్మెంటు ఏమిటి తల్లీ... గుంజీలు తియ్యమంటావా.. తప్పదా.." అన్నారు నవ్వులాటకి.

"పొండి డాడీ మీరు ఎప్పుడూ ఇంతే"

"అయితే ఆ అబ్బాయికి ఆ రూమ్ ఇచ్చేద్దామంటావ్".

"నేను యిచ్చేద్దామనటం లేదు. యిస్తే ఎలా వుంటుంది అంటున్నాను".

"మనకి కాస్త యిన్‌కన్వినియన్స్‌గా వుంటుందేమోనని ఆలోచిస్తున్నాను".

"మనకేమీ యిబ్బంది వుండదు డాడీ... ఆ రూమ్‌లో అతను వుంటాడు. అవతల ప్రక్కనే వున్న ఎటాచ్డ్ బాత్‌రూమ్ అదీ వాడుకుంటాడు" అని నచ్చచెప్పింది.

"ఆల్‌రైట్ షల్ వుయ్ థింక్ ఎబౌట్ ఇట్ టుమారో" అన్నారు నిర్ణయం వాయిదా వేస్తూ.

లీల మాధురి మనసు తేలిక పడింది.

3

"ఆనంద నిలయంలో రూమ్ సంపాదించాను మిత్రమా" అన్నాడు రాజ్.

"ఏ ఆనంద నిలయం రాజ్" అన్నాడు రవి నమ్మలేకపోతూ.

"ఇంకే ఆనంద నిలయం.. మీ ముంతాజ్ యువరాణివాసం చేస్తున్న ఆనంద నిలయమే"

"అయ్ డోన్ట్ బిలీవ్.." అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అంత నమ్మకం లేకపోతే కాస్త ఓపికపట్టు. గృహ ప్రవేశానికి ఆహ్వానం పంపిస్తాను. వచ్చి చూద్దువుగాని" అన్నాడు రాజు.

"అంత గట్టిగా చెపుతున్నావంటే సాధించే వుంటావులే... మై హార్టీ కంగ్రాట్యులేషన్స్" అన్నాడు రవి నీరసంగా.

"నిరుత్సాహపడకు మిత్రమా... ఆనంద నిలయంలో సీట్ అయితే నేను సంపాదించాను. కాని ముంతాజ్ హృదయంలో సీట్ మాత్రం నీదే.." అన్నాడు ధైర్యం చెబుతూ.

"ఏం ప్రేమో ఏమిటో రాజు.. అంతా అయోమయంగా వుంది"

"బెంగ పెట్టుకోవద్దు. త్వరలోనే లైన్ క్లియర్ అవుతుంది. నీ రాణిని నువ్వు చేరుకోవచ్చు"

"క్లియర్ అవుతుందంటావా"

"క్లియర్ చేసే బాధ్యత నాది... మీ యిద్దర్నీ కలపటానికే ఆ భగవంతుడు నాకు ఈ ఆనందనిలయంలో

రూమ్ యిప్పించాడేమో..” ఆశాభావం వ్యక్తపరచాడు రాజ్.

“కొంపతీసి ఆ ప్రయత్నంలో దారికి అడ్డంగా నువ్వుపడేవు..” అన్నాడు రవి అనుమానంగా.

“మరీ అంత మిత్రద్రోహమా.. ఛఛ.. అయినా యింకెవరూ దొరకనట్లు మీ ముంతాజ్ వెనకే పడాలా”

“ఏముంది పడినా పడొచ్చు. యింట్లోనే రూమ్.. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు మాట్లాడొచ్చు. ఎవరికీ తెలీకుండా మనసులు కూడా మార్చుకోవచ్చు. అన్నీ వున్న ఆడది కోరిచేరితే కాదనే మగాడు ఎవడురా”

“ఎవడో ఎందుకు? కాదనటానికి నేను వున్నాను చాలా”

“కానీ ఏది ఎలా జరగాలని వుంటే అలా జరుగుతుంది”

“నేను ఈ రూమ్‌లో దిగటం వలన నీకేదైనా నష్టం జరుగుతుందనుకుంటే చెప్పు. వేరే యింకేదైనా రూమ్ చూసుకుంటాను” అన్నాడు రాజ్ సీరియస్‌గా.

“అలా నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు” అన్నాడు రవి ఉదాసీనంగా.

“నువ్వామాట మనస్ఫూర్తిగా అనటం లేదు”

“లేదు లేదు”

“యింకో విషయం. నేను మీ ముంతాజ్ అందచందాలకి మైమరచిపోయి, ఆనంద నిలయంలో రూమ్ సంపాదించలేదు. కేవలం చదువుకోవడానికి కాస్త ప్రశాంత వాతావరణం దక్కుతుందేమోనని ప్రయత్నించానంతే. అది ఫలించింది. కాని నీ మనస్సులో యింత అలజడి రేపుతాననుకోలేదు”

“డోంట్ బి సిల్లీ”

“వన్ మినిట్.. నాకు అమ్మాయిల్ని ప్రేమించే అలవాటులేదని నీకు తెలుసు. ఒకవిధంగా ప్రేమకీ నా మనస్తత్వానికి సరిపడదు. యికపోతే నువ్వు ప్రేమించిన పిల్లనే స్పెషల్‌గా నేను కూడా ఎంచుకుని ప్రేమిస్తాననుకోవటం నీ పొరపాటు...” అన్నాడు ఘాటుగా.

“అబ్బ! ఎందుకురా అంత పెద్ద ఉపన్యాసం... యిప్పుడు ఏమన్నానని.. నిక్షేపంగా నువ్వు ఆ రూమ్‌లో దిగిపో.. మిగతా విషయాలు నేను చూసుకుస్తుంటాను.. ఒకవిధంగా నువ్వు ఆనంద నిలయంలో రూమ్ సంపాదించింది నా కోసమేనేమో. అవునురా ముంతాజ్‌ని దక్కించుకోటానికి నాకు యిదొక్కటే మంచి మార్గంలా కనిపిస్తోంది..” అన్నాడు రవి ఏదో వూహించుకుంటూ.

“ఆల్ ది బెస్ట్” అన్నాడు రాజ్ తృప్తిగా.

“బట్ అయ్ విష్ యు పీస్ ఆఫ్ మైండ్”

ఆదివారం వార్డ్‌లో పని త్వరగా ముగించుకుని, ఆనంద నిలయం చేరుకున్నాడు రాజ్. ఆ సమయానికి రవి కూడా వస్తానన్నాడు కాని రాలేదు.

తోటమాలి యింట్లోకి తీసుకువెళ్ళాడు.

లీల మాధురి వచ్చి ఆహ్వానించింది.

“యిదే మీ రూమ్ ఎలా వుందో చూసుకోండి” అంది వీధి వరండాలో చివరగా వున్న గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి.

"చాలా బాగుంది." అన్నాడు పరీక్షగా చూసుకుంటూ.

"మీ సామానులన్నీ యింతేనా.."

"యింతేనా అంటున్నారా.. యివే నాకు బండెడు సామానులా" వుంటేను.

"భలేవారే.. ఆ రెండు సూట్కేసుల్ని పట్టుకుని బండెడు సామానులు అంటున్నారా.. యిక మీరేం సంసారం చేస్తారు బాబు.."

"మీకు నమస్కారం పెడ్తాను కాని యిప్పుడప్పుడే దాని వూసు ఎత్తకండి.. అదంటే నాకు చచ్చినంత భయం".

"ఏ బతికినంత కాలం యిలా బ్రహ్మచారిగానే వుండిపోదామనుకుంటున్నారా" అంది మాధురి.

"వుండిపోవాలనుకున్నా, ఈ సంఘం వుండనిస్తుందాండీ పీక్కుని తినేయదూ?"

"పీక్కుని కాదండీ కొరుక్కుని తినేస్తుంది. మీ డాక్టర్లు అన్నా, యింజనీర్లు అన్నా ఎందుకండి అలా పడి చస్తారు ఈ పెద్ద మనుషులు"

"మీరు అంటున్న ఆ పెద్ద మనుషులు ఎవరో తెలుసుకోవచ్చా.."

"యింకెవరు.. మీ కుర్రాళ్ళని క్యూలో నిలబెట్టి వేలం పాడాలనుకుంటారు చూడండి వాళ్ళు..." అంది ఎగతాళిగా.

"అంటే మీలాంటి అమ్మాయిలకి భర్తల్ని వెదికే తల్లిదండ్రులన్న మాట..అంతేనా మీ ఉద్దేశం"

"ఊహు! మీలాంటి అబ్బాయిల్ని కొనేసి తమ అమ్మాయిలకి కానుకగా ఇచ్చే తల్లిదండ్రులన్న మాట" అంది పట్టుదలగా.

"అయితే రేపు మీ నాన్నగారు కూడా మీ కోసం అదే పని చేస్తారనుకుంటాను".

"అబ్సర్డ్.. మా డాడీ ఎప్పుడూ అలాంటి పని చేయరు" అంది దర్పంగా.

"అమ్మాయిలంతా ముందు ఇలాగే అంటారులేండి" అన్నాడు ఆటపట్టిస్తూ.

"అందరి సంగతీ నాకు తెలీదుకాని.. నేను మాత్రం ఆ పనికి చస్తే వప్పుకోను"

"అయితే అసలు పెళ్ళే చేసుకోరన్న మాట.."

"డబ్బిచ్చి కొనుక్కున్న అబ్బాయిని చేసుకోనంటున్నాను కాని, అసలు పెళ్ళే వద్దనటం లేదు మహాశయా" అంది.

వులిక్కిపడ్డాడు ఆమె సంభోధనకి.

"ఒకవేళ మీ నాన్నగారు మీకు చెప్పకుండా కొనేశారనుకోండి ఓ మంచి కేండిడేట్ని.. అప్పుడేంచేస్తారు" అన్నాడు తగ్గు స్వరంలో.

"మా పని పిల్లకిచ్చి పెళ్ళి చేయమంటాను.."

"ఓ మైగాడ్.. మరీ విప్లవాత్మకంగా మాట్లాడుతున్నారు" తన కలవరపాటు బయట పెట్టాడు రాజ్.

"లేకపోతే ఏమిటి చెప్పండి. మా నాన్నగారు ఆ పని చెయ్యరు... ఒకవేళ చేసినా నేను చేసుకోను మొర్రో అని చెప్తుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ఏమిటి చెప్పండి" అంది వెటకారంగా.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Love+Leela

* * *